

14 Δεκεμβρίου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΝΙΚΟΣ Χ' ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 649/91).

-
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις —
Παρουσία του Διευθυντή στις συνεντεύξεις δεν είναι υποχρεωτική
— Η Ε.Ε.Υ δεν συσταθμίζει και την κρίση του Διευθυντή
αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων — Η Ε.Ε.Υ δεν
χρειάζεται να αιτιολογήσει απόκλιση της από την κρίση του
Διευθυντή.* 5
- Ο Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος του 1969 (Νόμος
10/69) — Άρθρο 35B — Υποχρέωση αιτιολόγησης της απόφασης
για απόδοση προσθέτων μονάδων — Η αιτιολογία δυνατόν να
συμπληρώνεται από τους φακέλους — Μη εξειδίκευση των
συγκεκριμένων στοιχείων των φακέλων που αποτελούν αιτιολογία
της απόφασης, επιβάλλει μελέτη των φακέλων.* 10
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Πρόσθετες μονάδες —
Αντιστρέφουν τη σειρά προτεραιότητας στους καταλόγους — Δεν
συνιστά παρανομία εφόσον η εξουσία για απόδοση πρόσθετων
μονάδων δίδεται από το Νόμο.* 15
- Ο αιτητής που ήταν υποψήφιος για προαγωγή στη θέση
Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης προσέβαλε με την
προσφυγή του την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών αντί του
ιδίου. Ενώ δε ήταν πρώτος σε βαθμούς μαζί με άλλα δύο
ενδιαφερόμενα μέρη μετά την αύξηση των μονάδων των
υποψηφίων σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 35B (10) (β)
κατατάγηκε τελευταίος σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη τα* 20
25

οποία προάχθησαν. Σύμφωνα με τον αιτητή η γνώμη του Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης αναφορικά με την εμφάνισή του στις προφορικές συνεντεύξεις ήταν ευνοϊκότερη για τον ίδιο και δυσμενέστερη για μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Περαιτέρω ισχυρίστηκε πως η Επιτροπή παρέλειψε όπως ήταν υποχρεωμένη να αιτιολογήσει την απόφασή της για αύξηση των μονάδων με το να αναφέρει το μέρος των μονάδων που δίδονταν για το περιεχόμενο των φακέλων και το μέρος των μονάδων που δίδονταν για την απόφαση στις συνεντεύξεις. Αυτό αποτελούσε σύμφωνα με τον αιτητή παράλειψη ουσιώδους τύπου της αιτιολογίας που αποτελεί λόγο ακυρότητας της επίδικης απόφασης.

10

15

Διαξενκτικά ο αιτητής ισχυρίστηκε πως τίποτα από το περιεχόμενο των φακέλων δεν δικαιολογούσε να δοθούν περισσότερες μονάδες στα ενδιαφερόμενα μέρη από αυτόν. Σύμφωνα πάντα με την εισήγησή του οι περισσότερες μονάδες δόθηκαν στα ενδιαφερόμενα μέρη αποκλειστικά για την απόδοση τους στις συνεντεύξεις γεγονός που ήταν απαράδεκτο.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25

1) Η παρουσία του Διευθυντή στις συνεντεύξεις δεν είναι υποχρεωτική. Επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της ΕΕΥ. Η κρίση του ως προς την απόδοση των υποψηφίων δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων που η ΕΕΥ οφείλει να συσταθμίσει. Σημασία έχει μόνο η δική της κρίση. Η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν τη δεσμεύει ούτε δημιουργεί υποχρέωση αιτιολόγησης της απόκλισης από αυτή.

30

35

2) Όμοιο θέμα μη αιτιολόγησης της απόφασης της Ε.Ε.Υ. τέθηκε ενώπιον της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου και αποφασίστηκε δεσμευτικά στην υπόθεση **Χαρά Γενακρίτου v. Δημοκρατίας**. Υποβλήθηκε και εκεί η εισήγηση πως η ΕΕΥ παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της για τις πρόσθετες μονάδες κατά παράβαση του Άρθρου 35B του Νόμου. Προκύπτει πως η Επιτροπή είχε διατυπώσει την απόφασή της με τρόπο όμοιο με αυτό της παρούσας υπόθεσης. Η Ολομέλεια δέχθηκε ότι η αιτιολογία συμπληρωνόταν από το περιεχόμενο των φακέλων και απέρριψε την εισήγηση. Ακολουθεί πως δεν

40

υπάρχει περιθώριο για προσέγγιση της παρούσας υπόθεσης πάνω στη βάση πως η προσβαλλόμενη απόφαση έπασχε λόγω μη τήρησης ουσιαστικού τύπου ως προς την αιτιολογία.

- 3) Εφόσο αποφασίζεται η προσθήκη λόγω του περιεχομένου των φακέλων, η ρητή εξειδίκευση από την ΕΕΥ των συγκεκριμένων στοιχείων που διαδραμάτισαν ρόλο, σίγουρα θα απλούστευε τα πράγματα. Θα αποκάλυπτε με τρόπο συγκεκριμένο τη βάση του συλλογισμού. Η μη εξειδίκευσή τους επιβάλλει μελέτη των φακέλων στην προσπάθεια αναζήτησης αυτού του συλλογισμού. Όπως έχει αποφασιστεί από το δικαστή Γ. Μ. Πική στην υπόθεση **Vassiliou v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 220, είναι επιτρεπτή η αναφορά στους φακέλους ως συμπληρωματικούς της αιτιολογίας μόνο αν τα γεγονότα που περιέχονται σ' αυτούς είναι σαφώς και άρρηκτα συνδεδεμένα με την ληφθείσα απόφαση έτσι που να μπορεί να λεχθεί ότι βρίσκονται αναπόφευκτα πίσω της ή, διαφορετικά, αν καταδεικνύουν αναμφίβολα και αναντίλεκτα τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση.

Μελέτησα τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών. Περιέχουν ουσιαστικά όσα θα μπορούσαν να συσχετισθούν με τα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας που είχαν, εξ αρχής, αποτιμηθεί αριθμητικά και που βέβαια, όπως σημείωσα, έφεραν τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη ισόβαθμους ή σε ελάχιστη απόσταση τον ένα από τον άλλο. Οι συνήθειες αλλά και οι ειδικές εκθέσεις για τον καθένα περιέχουν σειρά εγκωμιαστικών παρατηρήσεων. Δεν μπόρεσα να εντοπίσω κάτι που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αιτιολογικό της προσθήκης μονάδων περισσότερων στην περίπτωση του ενός και λιγότερων στην περίπτωση άλλου.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι που οδηγεί αυτή η διαπίστωση. Μετά από μεγάλο προβληματισμό κατέληξα πως η εισήγηση ότι η απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί επειδή δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί ο αριθμός των επιπρόσθετων μονάδων που δόθηκαν λόγω του περιεχομένου των φακέλων, θα αποτελούσε μη επιτρεπτή απλούστερη και θα παραγνώριζε την πραγματικότητα όπως την αποκάλυπτει η ίδια η κλιμάκωση των επιπρόσθετων μονάδων που δόθηκαν. Καταφαίνεται πως εκείνο που έκαμε τη διαφορά ήταν οι εντυπώσεις που απεκόμισε η Επιτροπή από τις συνεντεύξεις και πως το περιεχόμενο των φακέλων προσεγγίστηκε

ως παρονομαστής ισοδύναμος για όλους.

5 Ο αιτητής υποστηρίζει πως δεν υπάρχουν οι εξαιρετικές
 περιπτώσεις που κατά τη νομολογία "θα επέβαλαν η πλήρωση μια
 θέσης προαγωγής και μάλιστα της Δημόσιας Εκπαιδευτικής
 Υπηρεσίας με όλο το πλέγμα διατάξεων για την
 αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων προαγωγής που τη διέπει, να
 γίνει κατ' ουσίαν αποκλειστικά με βάση τις εντυπώσεις της
 10 ολιγόλεπτης προσωπικής συνέντευξης ενώπιον της ΕΕΥ".

Υποβλήθηκε πανομοιότυπο επιχείρημα στην υπόθεση **Χαρά
 Γενακρίτου ν. Δημοκρατίας** και απορρίφθηκε από την Ολομέλεια
 του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα
 από την απόφαση.

15 "Το γεγονός ότι ενώ ορισμένοι υποψήφιοι επροηγούνται στους
 καταλόγους της Συμβουλευτικής άλλων υποψηφίων, μετά τις
 συνεντεύξεις έποντο, για το λόγο ότι η Επιτροπή έδωσε
 περισσότερες μονάδες σε άλλους υποψηφίους, δε συνιστά
 20 παρανομία εφόσον τέτοια εξουσία δίνεται στην Επιτροπή από το
 νόμο".

Καταλήγω πως δεν έχει στοιχειοθετηθεί λόγος ακυρότητας και
 πως η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

- 30 *Λιμνάτου και Άλλες ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057·*
Γενακρίτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2367·
 35 *Τζιακούρη ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Ε) Α.Α.Δ. 3946·*
Νικολάου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3930·
Ιορδάνου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4515·
 40 *Πουλχερίου ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 43·*
Vassiliou ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 220·
 45 *Alexandra Rent a Car ν. Republic (1984) 3 C.L.R. 2025·*
Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 475·

Παπαχαράλαμπος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ.
703.

Τσιμιλλής ν. Οργανισμός Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας (1990) 3
Α.Α.Δ. 4670.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία τα έξι ενδιαφερόμενα μέρη προήχθηκαν στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης από την 1 Σεπτεμβρίου, 1991, αντί του αιτητή. 10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

15

Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής αμφισβητεί το κύρος της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία τα έξι ενδιαφερόμενα μέρη προήχθηκαν στη Θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης από την 1 Σεπτεμβρίου, 1991. 25

Η αριθμητική αποτίμηση από τη Συμβουλευτική Επιτροπή των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 35B(4) (α)(β) και (γ) του περι Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Νόμος 10/69) όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 65/87 και 157/87, έφερε τους υποψηφίους και ειδικά τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη ισόβαθμους ή σε ελάχιστη απόσταση τον ένα από τους άλλους. Ο αιτητής τοποθετήθηκε πρώτος μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών στο κατάλογο με 195 μονάδες, όσες είχαν συγκεντρώσει και τα ενδιαφερόμενα μέρη Χρ. Παπαχριστοφόρου και Κ. Κυριάκου που ακολουθούσαν. Ο Π. Κουμίδης συγκέντρωσε 194.75, η Μ. Τερπίζη 194.50, ο Π. Πέρικλος 194 και ο Π. Κυπριανού 193.75. 30
35
40

Η εξουσία της ΕΕΥ για αύξηση των μονάδων των υποψηφίων μέχρι 5, κατά τις πρόνοιες του άρθρου 35B (10)(β) ήταν πια αποφασιστικής σημασίας. Το ανώτατο όριο των μονάδων που θα μπορούσε να προσθέσει ήταν δυνατό να ανατρέψει τη σειρά, και αυτό ακριβώς έγινε. Η ΕΕΥ πρόσθεσε πέντε μονάδες στα ενδιαφερόμενα μέρη Χρ. Παπαχριστοφόρου, Π. Πέρικλο και Π. Κυπριανού, 4.80 στο Κ. Κυριάκου, 4.30 στη Μ. Τερπίξη, 4 στο Π. Κουμίδα και 3.50 στον αιτητή. Ο αιτητής κατέληξε με λιγότερες μονάδες σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα μέρη και, γι' αυτό το λόγο, προάχθηκαν εκείνοι και όχι ο ίδιος.

Το επιχείρημα του αιτητή είναι ένα. Αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο η ΕΕΥ άσκησε την εξουσία της για την προσθήκη μονάδων. Η ΕΕΥ, όπως όφειλε, κάλεσε τους υποψηφίους σε συνέντευξη. Η εντύπωσή της ως προς την απόδοσή τους ήταν η ακόλουθη: Ο αιτητής πολύ καλός πλὴν, ο Χρ. Παπαχριστοφόρου εξαιρετος, ο Κ. Κυριάκου εξαιρετος πλὴν, ο Π. Κουμίδης πολύ καλός, η Μ. Τερπίξη πολύ καλή σύν, ο Π. Πέρικλος εξαιρετος και ο Π. Κυπριανού εξαιρετος. Το τελικό στάδιο ήταν η άσκηση της εξουσίας της ΕΕΥ για την προσθήκη μονάδων.

Αναφέρθηκα στο αποτέλεσμα της απόφασης της. Παραθέτω τώρα το απόσπασμα που αποκαλύπτει το σκεπτικό της και που προτείνεται ως το περιέχον την αιτιολογία της.

"Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, όπως φαίνεται πιο πάνω, αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(β) των περι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1969 - 1991, την αύξηση στις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της αποτίμησης των στοιχείων αυτών, ως εξής."

Ο αιτητής διατύπωσε παράπονα αναφορικά με το βάσιμο των εντυπώσεων που αποκόμισε η ΕΕΥ ως προς την απόδοση στις συνεντεύξεις. Μετέφερε τη δική του αντίληψη αναφορικά με το πόσο επιτυχημένη ήταν η

εμφάνισή του και επικαλέστηκε το γεγονός ότι η γνώμη του Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης πάνω στο ίδιο θέμα ήταν ευνοϊκότερη για τον ίδιο και δυσμενέστερη για μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Αναγνώρισε, όμως, στο τέλος, πως κριτής κατά το νόμο ήταν η ίδια η ΕΕΥ και κανένας άλλος και δέχτηκε πως δεν υπήρχαν περιθώρια για αμφισβήτηση της επάρκειας της αιτιολογίας στο βαθμό που αυτή αναφέρεται στις συνεντεύξεις. Το ειδικό θέμα της παρουσίας του Διευθυντή στις συνεντεύξεις, της διατύπωσης κρίσης από αυτόν και της σημασίας που μπορεί να έχει η κρίση του, εξετάστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Αλίχη Λιμνάτου και άλλες ν. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 1014 της 28 Νοεμβρίου, 1990 και *Χαρά Γενακρίτου και άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Προσφυγή 403/89 και άλλες της 30 Οκτωβρίου, 1992. Η παρουσία του Διευθυντή στις συνεντεύξεις δεν είναι υποχρεωτική. Επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της ΕΕΥ. Η κρίση του ως προς την απόδοση των υποψηφίων δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων που η ΕΕΥ οφείλει να συσταθμίσει. Σημασία έχει μόνο η δική της κρίση. Η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν τη δεσμεύει ούτε δημιουργεί υποχρέωση αιτιολόγησης της απόκλισης από αυτή.

10

15

20

25

Όμως, η απόφαση για την προσθήκη των μονάδων λήφθηκε έχοντας υπόψη όχι μόνο το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων αλλά και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων. Επομένως, όπως υποστηρίζει ο αιτητής, ήταν υποχρεωμένη η Επιτροπή, ενόψει των ρητών προνοιών του Νόμου, να αιτιολογήσει την απόφαση και ως προς το μέρος της που συναρτάτο προς το περιεχόμενο των φακέλων. Η απλή αναφορά σε μελέτη των φακέλων είναι ανεπαρκής. Η αιτιολογία θα έπρεπε να ήταν ρητή. Εν πάση περιπτώσει, τίποτε από όσα περιέχονται στους φακέλους δεν θα μπορούσε να οδηγήσει σε απόφαση για προσθήκη μονάδων περισσότερων στα ενδιαφερόμενα μέρη και λιγότερων στον αιτητή. Καταλήγει ο αιτητής πως εφόσον η Επιτροπή δεν καθόρισε και, όπως εισηγείται, δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί πόσες μονάδες καταμερίστηκαν στον παράγοντα των συνεντεύξεων και πόσες στον παράγοντα του

30

35

40

περιεχομένου των φακέλων, η διαπίστωση του ελαττώματος που αναφέρθηκε, θα πρέπει, αναπόφευκτα, να οδηγήσει σ' ακυρωτική απόφαση.

- 5 Ο δικηγόρος του αιτητή επικαλέστηκε την απόφαση που είχα εκδώσει στην υπόθεση **Μυροφόρα Τζιακούρη ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή 346/91 της 11 Δεκεμβρίου 1991. Στην περίπτωση εκείνη, το ερώτημα αφορούσε στις επιπτώσεις από την απαίτηση του άρθρου 48(2) του περι
- 10 Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος 1/90) να διενεργούνται οι μεταθέσεις υπαλλήλων "ύστερα από πρόταση της αρμόδιας αρχής δεόντως αιτιολογημένη". Είναι ορθό να παραθέσω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση.

15

- "...όπως συμφώνησαν και οι δύο πλευρές κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο στάδιο των διευκρινίσεων, η ρητή απαίτηση για δέουσα αιτιολογία, όσο και αν δεν διαφοροποιεί τις γενικές αρχές ως προς οσαδήποτε θα
- 20 μπορούσαν να συσχετισθούν με το περιεχόμενό της, δεν στερείται πρακτικών επιπτώσεων. Το άρθρο 48(2) του Νόμου έχει καταστήσει την αιτιολογία ουσιώδη τύπο της πρότασης για μετάθεση. Σε τέτοια περίπτωση, η παράλειψη συμπερίληψης της αιτιολογίας στο ίδιο το έγγραφο της πρότασης, καθιστά την πρόταση ελλιπή ως
- 25 προς τον τύπο της. Γενικά η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης μπορεί να προκύπτει από το διοικητικό φάκελο. Τα πράγματα είναι διαφορετικά όταν η αιτιολογία αποτελεί ουσιώδη τύπο της πράξης.
- 30 Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να είναι ρητή στο σώμα της διοικητικής πράξης ως συστατικό στοιχείο της. Ο φάκελος της υπόθεσης είναι επιτρεπτό να τη συμπληρώσει αλλά δεν είναι δυνατό να την αναπληρώσει. (Βλ. Παπαχατζής - Σύστημα του
- 35 Ισχύοντος στην Ελλάδα Διοικητικού Δικαίου, 6η έκδοση σελ. 623, Στασινόπουλος (ανωτέρω) σελ. 341, Δαγτόγλου (ανωτέρω) σελ. 220).

- Εξετάστηκε παρόμοιο θέμα στην υπόθεση **Ανδρέας**
- 40 **Νικολάου και άλλοι ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή 992/90 και 1046/90 της 22 Οκτωβρίου 1992. Ο Προϊστάμενος του τμήματος σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη για προαγωγή "με βάση τα τρία κριτήρια - αξία, προσόντα, αρχαιότητα"

και το ερώτημα ήταν αν αυτή η σύσταση ήταν αιτιολογημένη όπως απαιτεί ρητά το άρθρο 35(4) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90). Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου Α. Λοΐζου.

5

"Είναι φανερό ότι με την προσθήκη της λέξης 'αιτιολογημένες', η πρόνοια στο άρθρο 35(4) του Νόμου δεν άλλαξε ουσιαστικά το νομικό καθεστώς που αφορά τις συστάσεις του προϊσταμένου αλλά στην ουσία θεσμοθέτησε τις προηγούμενες νομολογιακές αρχές που καθιερώνονται από τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

10

Και τούτο γιατί η αιτιολογία μιας πράξης είναι νόμιμη όταν είναι εξειδικευμένη και ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, ο δε προσδιορισμός ότι η σύσταση βασίστηκε στα κριτήρια που καθορίζονται από το νόμο αποτελεί επαρκή αιτιολογία."

15

20

Ελέγχθηκαν τα στοιχεία των φακέλων και κρίθηκε ότι το επιχείρημα των αιτητών έπρεπε να απορριφθεί εφ' όσον "η σύσταση του Διευθυντή υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων και πρέπει να θεωρείται ότι έχει τη δέουσα αιτιολογία και συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 35(4) του Νόμου".

25

Οι καθ' ων οι αίτηση με παρέπεμψαν στην υπόθεση **Ανθή Ιορδάνου και άλλοι ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή 654/87 και άλλες της 21 Δεκεμβρίου 1990 στην οποία ο δικαστής Λ. Σαββίδης εξέτασε τις συνέπειες της νομοθετικής αξίωσης για αιτιολογημένη απόφαση, όπως την βρίσκουμε ειδικά στο άρθρο 35B(10)(β) του περι Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν. 10/69) όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 65/87. Αποφάσισε ότι η αιτιολογία της απόφασης για την προσθήκη μονάδων

30

35

"μπορεί να συναχθεί από το περιεχόμενο των φακέλων και ιδιαίτερα των εντυπώσεων της (Επιτροπής) μετά τις συνεντεύξεις που καταγράφονται στα σχετικά παραρτήματα".

40

Όμοιο θέμα τέθηκε ενώπιον της Ολομέλειας του

Ανωτάτου Δικαστηρίου και αποφασίστηκε δεσμευτικά στην υπόθεση **Χαρά Γενακρίτου ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω). Υποβλήθηκε και εκεί η εισήγηση πως η ΕΕΥ παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της για τις πρόσθετες μονάδες κατά παράβαση του άρθρου 35B του Νόμου. Προκύπτει πως η Επιτροπή είχε διατυπώσει την απόφασή της με τρόπο όμοιο με αυτό της παρούσας υπόθεσης. Η Ολομέλεια δέχθηκε ότι η αιτιολογία συμπληρωνόταν από το περιεχόμενο των φακέλων και απέρριψε την εισήγηση. Ακολουθεί πως δεν υπάρχει περιθώριο για προσέγγιση της παρούσας υπόθεσης πάνω στη βάση πως η προσβαλλόμενη απόφαση έπασχε λόγω μη τήρησης ουσιώδους τύπου ως προς την αιτιολογία.

15 Απομένει, το διαζευκτικό από τα επιχειρήματα του αιτητή. Η αναγνώριση δυνατότητας αναζήτησης της αιτιολογίας στο περιεχόμενο των φακέλων, δεν σημαίνει και το τέλος του αναθεωρητικού ελέγχου. Υποδεικνύει απλώς την πηγή από την οποία μπορούν να αντληθούν τα σχετικά στοιχεία. Η παραπομπή στους φακέλους σημαίνει εντοπισμό σ' αυτούς κάποιων στοιχείων που επιτρέπουν σχετικά στοιχεία. Η παραπομπή στους φακέλους σημαίνει εντοπισμό σ' αυτούς κάποιων στοιχείων που επιτρέπουν εύλογα την προσθήκη μονάδων. Στην υπόθεση **Κίκα Πουλχερίου ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή 795/88 της 2 Ιανουαρίου 1991 ο δικαστής Λ. Σαββίδης υπέδειξε πως το σχετικά περιεχόμενο των φακέλων

"δεν περιορίζεται μόνο στα στοιχεία που αριθμοποιούνται (όπως η βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις και τα χρόνια υπηρεσίας) αλλά περιλαμβάνει και άλλα στοιχεία, όπως παρατηρήσεις, δραστηριότητες, συγγραφικό έργο, διπλώματα/πιστοποιητικά που συνιστούν πρόσθετα προσόντα κλπ".

35 Εφόσον αποφασίζεται η προσθήκη μονάδων λόγω του περιεχομένου των φακέλων, η ρητή εξειδίκευση από την ΕΕΥ των συγκεκριμένων στοιχείων που διαδραμάτισαν ρόλο, σίγουρα θα απλούστευε τα πράγματα. Θα αποκάλυπτε με τρόπο συγκεκριμένο τη βάση του συλλογισμού. Η μη εξειδίκευση τους επιβάλλει μελέτη των φακέλων στην προσπάθεια αναζήτησης αυτού του συλλογισμού. Όπως έχει αποφασιστεί από το Δικαστή Γ.Μ. Πική στην υπόθεση **Vassiliou ν. Republic** (1982) 3

C.L.R. 220, είναι επιτρεπτή η αναφορά στους φακέλους ως συμπληρωματικούς της αιτιολογίας μόνο αν τα γεγονότα που περιέχονται σ' αυτούς είναι σαφώς και αρρηκτα συνδεδεμένα με την ληφθείσα απόφαση έτσι που να μπορεί να λεχθεί ότι βρίσκονται αναπόφευκτα πίσω της ή, διαφορετικά, αν καταδεικνύουν αναμφίβολα και αναντίλεκτα τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση. (Βλ. επίσης *Alexandra Rent a Car v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 2025, *Kyriacos Georghiou v. Republic*, Προσφυγή 457/87 της 6 Μαρτίου, 1989, *Μάκης Παλαχαράλαμπος και άλλοι v. Δημοκρατίας*, Προσφυγή 686/86 και άλλες τις 31 Μαρτίου, 1989, *Κυριάκος Τσιμιλλής v. Οργανισμός Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας*, Προσφυγή 586/88 της 29 Δεκεμβρίου, 1990.

Μελέτησα τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών. Περιέχουν ουσιαστικά όσα θα μπορούσαν να συσχετισθουν με τα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας που είχαν, εξ αρχής, αποτιμηθεί αριθμητικά και που βέβαια, όπως σημείωσα, έφεραν τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη ισόβαθμους ή σε ελάχιστη απόσταση τον ένα από τον άλλο. Οι συνήθειες αλλά και οι ειδικές εκθέσεις για τον καθένα περιέχουν σειρά εγκωμιαστικών παρατηρήσεων. Δεν μπόρεσα να εντοπίσω κάτι που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αιτιολογικό της προσθήκης μονάδων περισσότερων στην περίπτωση του ενός και λιγότερων στην περίπτωση άλλου.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι πού οδηγεί αυτή η διαπίστωση. Μετά από μεγάλο προβληματισμό κατέληξα πως η εισήγηση ότι η απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί επειδή δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί ο αριθμός των επιπρόσθετων μονάδων που δόθηκαν λόγω του περιεχομένου των φακέλων, θα αποτελούσε μή επιτρεπτή απλούστευση και θα παραγνώριζε την πραγματικότητα όπως την αποκαλύπτει η ίδια η κλιμάκωση των επιπρόσθετων μονάδων που δόθηκαν. Καταφαίνεται πως εκείνο που έκαμε τη διαφορά ήταν οι εντυπώσεις που απεκόμισε η Επιτροπή από τις συνεντεύξεις και πως το περιεχόμενο των φακέλων προσεγγίστηκε ως παρονομαστής ισοδύναμος για όλους. Στα τρία από τα

ενδιαφερόμενα μέρη που κρίθηκαν εξαιρετοι δόθηκαν σταθερά πέντε μονάδες, γεγονός ιδιαίτερα ενδεικτικό. Από εκεί και πέρα δόθηκαν κλιμακωτά λιγότερες μονάδες στους υποψήφιους των οποίων η απόδοση κρίθηκε ότι
 5 ήταν υποδεέστερη. Τελευταίος στη σειρά ήταν ο αιτητής που κρίθηκε ως πολύ καλός πλήν. Πρέπει να σημειώσω πως και ο ίδιος ο αιτητής αντιλαμβάνεται τις συνεντεύξεις να είχαν καταστεί το αποφασιστικό στοιχείο. Αφιερώθηκε σ' αυτές και στη σημασία που
 10 απέκτησαν μεγάλος μέρος της αγόρευσης του δικηγόρου του, ιδιαίτερα της απαντητικής. Αναφέρεται σ' αυτή ότι οι συνεντεύξεις κατέστησαν αποφασιστικός παράγων που κατέληξε να προσλάβει υπερβάλλουσα κρισιμότητα και προστίθεται πως από τα στοιχεία της υπόθεσης προκύπτει
 15 αβίαστα με τρόπο ανεπίδεκτο αμφιβολίας ότι ήταν το μόνο κρίσιμο στοιχείο για την τελική έκβαση της διαδικασίας της προαγωγής.

Είναι, λοιπόν, καθαρό πως όσα σχετίζονται με την
 20 παραπομπή στο περιεχόμενο των φακέλων, αναφέρονται σε παράγοντα που δεν διαδραμάτισε ρόλο στη διαφοροποίηση του αριθμού των μονάδων που προστέθηκαν και πως οι σχετικές προς αυτό παρατηρήσεις δεν δικαιολογείται να θεωρηθούν στην
 25 παρούσα υπόθεση ως αποκαλυπτικές πλημμέλειες που θα μπορούσε να επηρεάσει το κύρος της απόφασης.

Απομένει η αναφορά στο λόγο για τον οποίο ο αιτητής τόνισε το γεγονός της σημασίας που τελικά προσέλαβαν οι
 30 συνεντεύξεις. Υποστηρίζει πως δεν υπάρχουν οι εξαιρετικές περιστάσεις που κατά τη νομολογία "θα επέβαλλαν η πλήρωση μιας θέσης προαγωγής και μάλιστα της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με όλο το πλέγμα διατάξεων για την αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων
 35 προαγωγής που τη διέπει, να γίνει κατ' ουσίαν αποκλειστικά με βάση τις εντυπώσεις της ολιγόλεπτης προσωπικής συνέντευξης ενώπιον της ΕΕΥ".

Υποβλήθηκε πανομοιότυπο επιχείρημα στην υπόθεση
 40 **Χαρά Γενακρίτου ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) και απορρίφθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση.

"Το γεγονός ότι ενώ ορισμένοι υποψήφιοι επροηγούντο στους καταλόγους της Συμβουλευτικής άλλων υποψηφίων, μετά τις συνεντεύξεις έποντο, για το λόγο ότι η Επιτροπή έδωσε περισσότερες μονάδες σε άλλους υποψήφιους, δε συνιστά παρανομία εφόσον τέτοια εξουσία δίνεται στην Επιτροπή από το νόμο."

5

Καταλήγω πως δεν έχει στοιχειοθετηθεί λόγος ακυρότητας και πως η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί. Η προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.